

TIL ARBEIÐIS

MYND: JENS KRISTIAN VANG

MORGUNFÓLK VIÐ SKAPANDI EVNUM

– HÓAST EG **ARBEIÐI** ANNAÐ HVØRT VÍKUSKIFTI, DÁMAR MÆR
OMETALIGA VÆL AT ARBEIÐA SUM **KONDITTARI**, SIGUR **GRY**
HAAKENSTAD, KONDITTARI Í BAKARÍNUM MYLNUNI Í HAVN

TIL ARBEIÐIS

Randi Jacobsen
randi@sosialurin.fo

Farið er um middag ein gerandisdag, og nokkso stilt er inni á bakarínum Mylnuni á Berjabrekku í Havn.

Tvær ungar kvinnur tuska aftur og fram. Hetta eru kondittararnir Gry Haakenstad og Ann-Margit Davidsen.

Inn ímillum steðgar Gry á at práta, men má so frá prátinum, hvørja ferð klokkan á ovnum ringir. Tað er nógv ferð á.

Tær byrja klokkan sjei hvønn gerandismorgun, og tá ið tær arbeiða um vikuskiftið, mæta tær á midnátt ella klokkan 3-4, alt eftir, hvussu nógv

bíleggingarnar eru. Til vikuskiftið bíleggja fólk serliga køkur við róma, kransakøkur og lagkøkur.

Gjøgnum dagin gera tær øll mógulig sløg av køkum, í seinastuni eisini nógv- ar fóstulávintsbollar.

Tær gera køkur til allar fyra handlarnar hjá Mylnuni. Gry hevur bara arbeiðt í Mylnuni í trýggjar vikur.

– Tað mesta her er tað sama sum í Danmark, tilfarið, mannagongdin, og tað er líka nógv at gera. Køkuúrvalið er tó ikki heilt tað sama, sigur hon.

Gry arbeiðdi í nøkur ár í Danmark, men hon tók av, tá ið henni varð boðið eitt starv í Noregi. Har var hon tó ikki leingi, tí fyrirkomulagið kom í fíggarliga trongstöðu.

Men Gry var so heppin at vera

vinkona við Ann-Margit, kondittara í Mylnuni. Frá henni fekk hon at vita, at Mylnuni vantaði ein kondittara, og soleiðis bar tað til, at hon nú er í Føroyum.

Arbeiðsgleði

Hon hevði verið fleiri ferðir, áðrenn hon nú kom til Føroya at arbeiða. Henni dámar væl í Føroyum og ætlar sær ikki avstað aftur enn á sinni.

Hvørji eru krøvini til ein kondittara?

– Fyrst og fremst skal man vera morgunfólk, og man skal hava skapandi evni bæði til at finna uppá og duga at tekna ymist á køkurnar.

Gry hevur ongarn trupulleikar við at

FAKTA **GRY**

Navn: Gry Haakenstad
Starv: Kondittari
Besta við arbeiðinum:
At skapa
Starvstíð: Fimm ár
Staður: Mylnan í Havn

fara upp tíðliga til arbeiðis, og hon møtir við gleði, tí henni dámar so væl arbeiði. Einasti vandin við vikuskiftisarbeiðinum er, at tá ið vinfólkini fara í býin eitt leygarkvöld, noyðist hon í song.

– Men tað ger ikki petti, tí mær dámar so væl hetta arbeiðið.